

Καταγγελία για τα 3 αισχρά περιστατικά στον κλάδο μας

- α) ανασφάλιστος μάγειρας τραυματίστηκε με εγκαύματα β' βαθμού στα Μάλια της Κρήτης
- β) σερβιτόροι σερβίζουν μέσα στη θάλασσα σε πλωτές ξαπλώστρες στην Ρόδο
- γ) απαγόρευση εξόδου από το σπίτι σε εργαζόμενους στην Μύκονο

Τα 3 αυτά περιστατικά είναι ένα δείγμα από τα χιλιάδες περιστατικά που γίνονται κάθε χρόνο στον κλάδο μας είτε σε "κανονικές" συνθήκες είτε σε συνθήκες σεζόν. Ανασφάλιστη ή υπασφαλισμένη εργασία, κομμένα επιδόματα, ξεχείλωμα ωραρίου και απλήρωτες υπερωρίες, εργασίες εκτός πόστου, έλεγχος και παραβίαση προσωπικών δεδομένων εντός ή και εκτός δουλειάς. Ας τα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

α) Στα Μάλια της Κρήτης τραυματίστηκε σοβαρά 22χρονος μάγειρας καθώς του έπεσε καυτό λάδι στο πρόσωπο και στα χέρια, ενώ δούλευε ανασφάλιστος. Η εργοδοσία δεν κάλεσε το ΕΚΑΒ λόγω ανασφάλιστης εργασίας, αντ' αυτού κάλεσε ιδιώτη γιατρό που ήρθε μετά από αρκετή ώρα στο εστιατόριο. Όλη αυτή την ώρα ο συνάδελφος εξαναγκάστηκε να περιμένει σε "δροσερό" χώρο που φυλάσσονταν κρέατα δίνοντας του αλοιφές εγκαύματος. Τελικά μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο από τη μητέρα του και έλαβε την απαραίτητη αγωγή. Να σημειωθεί ότι και μετά το περιστατικό η στάση της εργοδοσίας ήταν να μην συναντήσει τον εργαζόμενο και μέλος του συνδικάτου επισιτισμού, αρνούμενη ότι ο 22χρονος δούλευε στην επιχείρηση.

β) στην περίπτωση της Ρόδου είδαμε συναδέλφους να σερβίζουν σε πλωτές ξαπλώστρες με το νερό να τους φτάνει μέχρι το λαιμό. Ακουσαμε τον εργοδότη στα κανάλια να λέει πως δεν υπάρχει παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, ότι γίνεται με πρωτοβουλία του εργαζομένου για να πάρει παραπάνω φιλοδώρημα, ότι το νερό του φτάνει μέχρι το λαιμό επειδή είναι κοντός και ότι κανένας στην επιχείρηση δεν έχει πρόβλημα με τη δουλειά επειδή βγάζουν 3000 ευρώ το μήνα. Ακολούθησε επίσης ανακοίνωση των εργαζομένων όπου αναφέρουν πως δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την επιχείρηση και με τη δουλειά.

γ) Απαγόρευση εξόδου από το σπίτι για ένα μήνα προσπάθησε να εφαρμόσει επιχείρηση στην Μύκονο προς τους εργαζόμενους της. Συγκεκριμένα ειπώθηκε «έως 18 Αυγούστου ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ οι έξοδοι σε όλους για 1 μήνα. Εάν θέλει κάποιος ένα ποτό εδώ και μετά σπίτι».

Γνωρίζουμε από πρώτο χέρι πως η βαριά βιομηχανία της χώρας είναι στημένη στις πλάτες των εργαζομένων και σε ένα πελατειακό σύστημα με τις αρχές. Άπειρες οι περιπτώσεις που μαγαζιά λειτουργούν χωρίς άδεια, στήνουν ή επεκτείνουν τραπεζοκαθίσματα σε μέρη που απαγορεύεται, επιβάλλουν παράνομες συνθήκες εργασίας και συνεχίζουν να μένουν στο απυρόβλητο. **Όλα αυτά είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση στην εστίαση.** Αυτό σημαίνει πως το κράτος γνωρίζει και οργανώνει όλη αυτή την κατάσταση για τις τσέπες των αφεντικών και των τοπικών "αρχόντων", πάντα σε βάρος των εργαζομένων, του φυσικού πλούτου που υποβαθμίζεται και των κατοίκων που χάνουν την ελεύθερη πρόσβαση σε αυτόν. Όλα στο όνομα της κερδοφορίας.

Δεν υπάρχουν συμφωνίες μεταξύ εργοδοσίας και εργαζομένων – υπάρχει μόνο καταναγκασμός

Η πεποίθηση πως μπορεί να υπάρξει αμοιβαία συμφωνία μεταξύ εργοδοσίας και εργαζομένων είναι ένα ψέμα των αφεντικών. Ένα ψέμα που πλασάρουν διαρκώς για να μεταβιβάσουν ευθύνες και βάρη στις πλάτες μας. Το ότι δεν σέρνουμε μία αλυσίδα στο πόδι μας δεν σημαίνει πως δεν εξαναγκαζόμαστε σε συνθήκες οικονομικού καταναγκασμού και εκμετάλλευσης. Εδώ και πάνω από 10 χρόνια, μετά την ψήφιση των μνημονίων δηλαδή, οι συνθήκες διαβίωσης κάθε χρόνο υποβαθμίζονται. Η εργασία μας γίνεται όλο και πιο φθηνή και ευάλωτη από τα αντεργατικά νομοσχέδια, ενώ τα πάγια έξοδα μας πηγαίνουν διαρκώς προς τα πάνω. Ας μην μας περνάνε για χαζούς. Όλοι μας εξαναγκαζόμαστε για να βγάλουμε το μήνα να κάνουμε δουλειές που δεν θέλουμε, να δουλέψουμε παραπάνω, να κάνουμε δουλειές άλλου πόστου. Αυτοί μας εξαναγκάζουν στο να ρίχνουμε την αξιοπρέπεια μας και προσπαθούν να μας πείσουν πως είναι κανονικό. **ΔΕΝ είναι κανονικό** να δουλεύουμε ανασφάλιστοι και να παθαίνουμε εγκαύματα, να σερβίρουμε μέσα στο νερό, να ψηνόμαστε 12 ώρες τη μέρα χωρίς ρεπό, να μην παίρνουμε δώρα και άδειες, να μην πρέπει να αντιδρούμε σε σεξουαλικές παρενοχλήσεις την ώρα της δουλειάς.

Η μόνη λύση σε αυτή την άνιση μάχη μεταξύ εργαζομένων και αφεντικών είναι η συλλογικοποίηση και η οργάνωση μας μέσα στο χώρο της δουλειάς. Με αλληλεγγύη σε όλα τα συνάδελφα που καταπιέζονται και με οργάνωση στο σωματείο βάσης μπορούμε να αναχαιτίσουμε την φόρα των αφεντικών. Μπορούμε μέχρι και να την κόψουμε!

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΕΡΒΙΤΟΡΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ